

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 22, marzec 2013 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 1528

Dnia 11 kwietnia 2013 r. Trybunał Konstytucyjny rozpozna wniosek w sprawie zgodności art. 30a ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1983 r. – Karta Nauczyciela z art. 2, art. 7, oraz art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji RP.

Wnioskodawcami w tej sprawie są: Rada Miejska w Chrzanowie, Rada Gminy w Bochni, Rada Miejska Inowrocławia, Rada Gminy Stoszowice, oraz Rada Miejska w Zatorze.

Trybunał rozpozna łącznie skierowane w 2010 r. przez wskazane jednostki wnioski, pod wspólną sygnaturą K 13/10.

W normie artykułu 30a ust. 3 Karty Nauczyciela nałożony został na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek wypłacania na rzecz nauczycieli jednorazowego dodatku uzupełniającego ustalanego proporcjonalnie do okresu zatrudnienia oraz osobistej stawki wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela, zapewniający osiągnięcie przez nich średnich wynagrodzeń określonych w art. 30 ust. 3 tejże ustawy, na poszczególnych stopniach awansu zawodowego, w danej jednostce samorządu terytorialnego, w roku, dla którego wyliczono kwotę różnicy.

We wnioskach o stwierdzenie niezgodności art. 30a ust. 3 KN z przepisami Konstytucji RP wnioskodawcy wskazują na następujące argumenty:

1. art. 30a ust 3 KN nałożył na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek wypłaty jednorazowego dodatku uzupełniającego na rzecz nauczycieli, bez jednoczesnego zabezpieczenia i przekazania tych środków w subwencji oświatowej przekazywanej z zasobów budżetu państwa do budżetów samorządowych,
2. nie zapewnienie w dochodach jednostek samorządu terytorialnego odpowiednich środków na wdrożenie przepisu art. 30a ust. 3 KN narusza zagwarantowane samorządom w art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji prawo do udziału w dochodach publicznych odpowiednio do przypadających im zadań,
3. cechujący ten dodatek brak elementu ekwiwalentności za wykonaną pracę przemawia wymownie za przyznaniem mu charakteru jedynie świadczenia socjalnego,
4. zasadność wypłacania dodatku uzupełniającego nie wynika z wykonania konkretnej pracy (nie jest uzależnione ani od ilości ani od jakości pracy nauczyciela), a uwarunkowana jest jedynie przynależnością do określonej grupy zawodowej co powoduje, że dodatek motywacyjny staje się świadczeniem nieznanym powszechnemu prawu pracy (np. dodatek uzupełniający jest wypłacany także nauczycielowi przebywającemu na urlopie dla poratowania zdrowia jako pozostającemu w zatrudnieniu sic!),
5. ze względu na brak zapewnienia jednostkom samorządu terytorialnego środków finansowych koniecznych do wdrożenia dodatku uzupełniającego, a także uprzywilejowanie nauczycieli w sferze uprawnień pracowniczych, art. 30a ust 3 KN narusza normy art. 2 i art. 7 Konstytucji RP, które to nakładają na organy władzy publicznej obowiązek działania w granicach prawa i na jego podstawie, przy zachowaniu demokratycznego państwa prawnego i legalności,
6. obowiązywanie art. 30a ust. 3 KN może wpłynąć w przyszłości na politykę kadrową w szkołach, a w efekcie doprowadzić do obniżenia jakości pracy,
7. naruszenie zasady równości, poprzez nałożenie obowiązku wypłacania dodatku uzupełniającego, wyłącznie przez jednostki samorządowe jako organy prowadzące szkoły z pominięciem innych organów i osób uprawnionych bądź zobligowanych do prowadzenia szkół,
8. I co najważniejsze: przyjęte rozwiązanie ma charakter antymotywacyjny i może przynieść skutek

Nauczycielski dodatek uzupełniający do Trybunału

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 22, marzec 2013 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 1528

odmienny, w postaci braku angażowania się nauczycieli w świadczenie dodatkowych godzin pracy, gdyż norma zaskarżonego artykułu gwarantuje uzyskanie dodatku uzupełniającego bez konieczności świadczenia pracy .

Więcej informacji o przedmiotowej sprawie oraz dokumenty które Trybunał weźmie pod uwagę przy jej rozpoznaniu dostępne są tutaj: www.trybunal.gov.pl